

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 496/2017
30.05.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. АА, због кривичног дела недозвољени прелаз државне границе и кријумчарење људи у покушају из члана 350. став 3. у вези става 2. у вези члана 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног адв. Небојше Петровића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Шиду К 137/16 од 13.10.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1508/16 од 10.01.2017. године, у седници већа одржаној 30.05.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Шиду К 137/16 од 13.10.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1508/16 од 10.01.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шиду К 137/16 од 13.10.2016. године, окр. АА оглашен је кривим због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи у покушају из члана 350. став 3. у вези става 2. у вези члана 30. КЗ, и осуђен на казну затвора у трајању од четири месеца у коју казну му се урачунава време проведено у притвору. На основу одредаба члана 350 став 5. и члана 87. КЗ, према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета и на основу одредбе члана 88. КЗ изречена му је мера безбедности протеривање странца из земље.

Одлучујући о жалбама браниоца окривљеног и пуномоћника власника одузетог предмета – Привредног друштва „ББ“ ..., Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Кж1 1508/16 од 10.01.2017. године, одбио жалбе као неосноване и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног адв. Небојша Петровић, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона – члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости усвоји и предмет врати на поновно суђење.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1. и 4. и тачка 7. до 10. и став 2. тачка 1, члан 439. тачка 1. до 3. и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да изрека првостепене пресуде не садржи податке о идентитету окривљеног – нема ЈМБГ, ни броја путне исправе на основу кога му је утврђен идентитет, затим наводи да је изрека нејасна и неодређена у погледу идентитета држављана Авганистана који су били наводни објекат кријумчарења.

Изнетим наводима захтева бранилац указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, која, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости.

Осим тога, бранилац у захтеву анализира образложење првостепене пресуде и изведене доказе, начин извођења истих -саслушање сведока без судског тумача за македонски језик, а осим тога наводи да за све време поступка окривљени, чији је матерњи језик македонски, није имао судског тумача и није разумео своја права у смислу члана 8. и 11. ЗКП, нити шта му се ставља на терет (члан 68. став 1. тачка 1. ЗКП).

Изнетим наводима захтева бранилац оспорава чињенично стање утврђено првостепеном и потврђено другостепеном пресудом и указује на повреде одредаба члана 8, 11. и 68. ЗКП. Међутим, наведене повреде као и чињенично стање, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, такође не представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости.

Најзад, бранилац у захтеву наводи да није било места примени мере безбедности одузимања предмета и тиме указује на повреду закона из члана 441. став 2. ЗКП, међутим, ни наведена повреда закона, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног средства.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА оценио недозвољеним и, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар - саветник
Драгана Вуксановић,с.р.**

**Председник већа-судија
Зоран Таталовић,с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић